

Дордѣ-то не бѣше излѣзълъ още, нему ся явилъ Ангелъ Господень и му рѣкъль: «Филиппе! стани и върви все камъ Югъ изъ пустыя нхть, кой-то отива отъ Іерусалимъ за въ Газъ.» И той става и отива, и тамъ на нхти срѣща едного отъ голѣмци-ты, на Етионскъ-тъ царикъ, че си идяше отъ Іерусалимъ, дѣто ходилъ да ся поклони, като прозилить на Еврейскыя законъ. Съдижлъ въ кола-та си, той четяше слѣдующыя стржкъ отъ книгъ-тъ на пророка Исаія за страданія-та на Іисуса: «Като агне водено да го заколятъ, и като овца прѣдъ стригачи-ты си безгласна, тжй си не отвори уста-та; чрѣзъ угнѣтеніе и сждбѣхъ быде грабнхтъ; и за рода му кой повѣстуваше? зашто-то ся отсѣче отъ земжъ-тъ на живы-ты» (Ис. 53, 7—8). И Филиппъ по вдѣхновеніе ся приближыва тогава до кола-та му, и го зачюва като прочиташе тжй, па го пыта: ами разбирашь ли и знаешъ ли това, кое-то четешъ? — Какъ ще можъ да го разберъ, дордѣ ми го не истълкува нѣкой, отговорилъ голѣмецъ-тъ, и ся помолилъ Филиппу да ся качи при него въ кола-та. Той ся качилъ, и Етиоплянинъ-тъ го попыталъ, за кого говори тжй пророкъ-тъ; па му растълкувалъ сичко, като му благовѣстуваше за Спасителя. А той го слушаше съ таквози благоговѣніе, што-то сърдце-то му ся бѣше прѣплънило отъ горящъ вѣржъ въ Господа Іисуса тжй, што-то кага-то дошли при едикъ рѣкж, веднага му рѣкъль: «Ето вода! какво ми прѣчи да ся кръстжъ?» — Нищо му отговорилъ Филиппъ, стига само да вѣрвашъ отъ все сърдце. — «Вѣрвамъ, че Іисусъ Христосъ е синъ божій», продума голѣмецъ-тъ. И като исповѣда това, слѣзохъ отъ кола-та при воджъ-тъ, и Филиппъ го кръсти; а Духъ Св. ся спустижъ веднага отгорѣ му, Филиппъ нжкъ ся отнесе отъ Ангелъ Господень, и този чясъ ся изгуби отъ очи-ты му, и ся принесе въ града Азотъ, край брѣга на Средиземно Море; и отъ тамъ дордѣ да идяше въ отечество-то си, Кесаріжъ Палестинскж, минувахе прѣзъ разны градица, и проповѣдуваше Евангеліе-то. А Етиоплянинъ-тъ, просвѣтенъ вече въ вѣржъ-тъ си вървяше изъ нхти, и станж проповѣдникъ на истинжъ-тъ помежду свои-ти съотечественници.

§. 7. Еней оздравява и Тавита въскръсва.

Кага-то Павелъ трѣгнж да си отиде въ отечество-то, Апостолъ Петръ нжкъ отиде да посѣти вѣрны-ты, кои-то живѣяхъ въ Лиджъ *)

*) Днесъ тамъ има селце, дѣто былъ мѣстнъ Св. Великомъченикъ Георгій, и въ негова память е въздигната черковина.